

res Medlemmer? Er det for at støtte de private handlende? Jeg forstaar det ikke, men jeg ved, efter hvad der er oplyst for mig, at naar en Gang Aarets Regnskab bliver gjort op, vil der være et meget stort Overskud til disse Andelshavere, som i lang Tid har skiltet med Majspriser paa en Snes Kroner og derved bidraget deres til at drive Rugprisen i Vejret.

Den ærede Ordfører vilde naturligvis i Dag søge at bortforklare sin Stilling med Hensyn til Maltbyg og med Hensyn til Erhvervelsen af de 50,000 Tønder Korn til Københavns Kommune eller til Staten. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde modsat sig, at Kommunen erhvervede disse 50,000 Tønder Hvede ved den nævnte Lejlighed. Jeg vil ikke strides med det ærede Medlem om den Forklaring, han har fremført i saa Henseende, men holde mig til Prisreguleringskommissionens egen Beretning; og i den staar der ganske kort: Kommissionens Mindretal (P. Th. Nielsen) tiltræder ikke den ovenstaaende Indstilling. (Ordføreren [P. Th. Nielsen]: Læs saa paa næste Side!). Saa læser vi paa næste Side — det er efter, at det ærede Medlem har betænkt sig i 24 Timer —, da erklærer han, at nu kan han tiltræde, at Regeringen faar Bemyndigelse til at købe Hvede til en Pris af 16 Kr., men hvis Hveden ikke kan købes til 16 Kr., vil han ikke tillade, at den bliver eksproprieret. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem i disse 24 Timer er kommet til fuld Klarhed over, at Regeringen ikke vil opnaa Køb til en Pris af 16 Kr., og at det er derfor, han nu ganske rolig kan sige til Regeringen: Vær saa god, køb kun de 50,000 Tønder Hvede. Da det ærede Medlem ikke vilde gaa med til eventuelt at ekspropriere de 50,000 Tønder, betød hans Tilslutning ikke det ringeste, for Regeringen havde ikke faaet disse 50,000 Tønder, hvis den ikke havde eksproprieret dem. Saaledes har det ærede Medlem modsat sig, at denne Hvede kom i Regeringens Besiddelse, derom kan der ikke tvistes, det staar saa klart og tydeligt, at ingen Forklaringer hjælper den ærede Ordfører.

Det samme gælder med Hensyn til Maltbyggen, men her er det ærede Medlems Stilling langt mere fortvivlet. Jeg maa tillade mig at oplæse et Par Linier af Betænkningen, de siger meget mere end mange Ord: „Et Mindretal (P. Th. Nielsen) kan ikke slutte sig til Flertallets Forslag om, at det henstilles til Ministe-

riet at tilbagetage den Tilladelse, der for faa Dage siden blev givet til Udførsel af Maltbyg“. Det er en Udtalelse, som slet ikke kan misforstaas; det ærede Medlem vilde ikke gaa med til at ophæve denne Udførseltilladelse. Og saa følger han til senere — i dette Tilfælde er det nemlig saa heldigt, at han har begrundet sin Indstilling —: „Naar hertil kommer, at Priserne paa dyriske Produkter — Smør, Flæsk, Kød og Æg — i Øjeblikket er viggende, og naar Forholdet endogsaa er det, at ingen har Sikkerhed for, at Eksporten af disse Varer overhovedet vedblivende kan opretholdes, da maa Mindretallet være meget betænkeligt ved nu at stoppe den Kilde for Tilførsel af Kapital til Landet, der i Øjeblikket er til Stede ved Eksporten af Maltbyg“. Den ærede Ordfører var forbitret over, at Regeringen vilde standse Udførsel af Maltbyg til en Pris af 15—16 Kr.; nu koster Maltbyg 29 Kr. Hvilken Velsignelse vilde det ikke have været for Landet, om man havde fulgt den ærede Ordfører og f. Eks. udført 100,000 Tdr. Maltbyg til en Pris af 15—16 Kr. og tabt 13 Kr. pr. Td.! Den ærede Ordfører kan hurtigt gøre det Regnestykke op, hvor mange Penge der vilde være tabt for de danske Landmænd, hvis man havde fulgt ham i Stedet for at følge den øvrige Del af Prisreguleringskommissionen. Jeg skal ikke opholde mig yderligere herved, for selve Beretningen taler tilstrækkelig tydeligt om, hvilken Vejleder den ærede Ordfører her har været baade for Regeringen og for de danske Landmænd.

Den ærede Ordfører var ked af, at jeg havde fremhævet, hvorledes han klamrede sig til Storfabrikanten og Storprotektionisten Alexander Foss. Jeg brugte nemlig Ordet Storprotektionist. Det er i Referatet blevet forvandlet til Storpatriot. Jeg har ønsket det rettet, thi saaledes som jeg bedømte Hr. Foss ved denne Lejlighed, var det netop Ordet Storprotektionist, jeg ønskede at benytte. Dermed er imidlertid ikke sagt, at jeg nærer nogen voldsom Afsky for Hr. Foss, tværtimod. Jeg er villig til at indrømme, at Hr. Foss er en af vore dygtigste Industriherrer. Det er imidlertid slet ikke det, der her er Tale om; her er Tale om, at Hr. Foss tilhører en bestemt politisk Retning; den mest yderliggaaende militaristiske Retning i Landet, den, som særligt voldsomt overfaldt det sidste Ministerium, Venstre havde, derfor udtalte jeg min Forbavselse over, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds nu særlig klamrede sig